

[Justitsministeren.]

Men for øvrigt er det helt forkert, dette med Musen. Det Forslag, der fremkommer her, er et langt, langt større Dyr end en Mus, hvis vi endelig skal bruge Billeder fra Dyreverdenen. Var der ikke kommet andet ud af det end dette med Prøveløsladelser, vil jeg alligevel hævde, at Revisionen havde været af meget stor Betydning, men ved Siden heraf er der jo kommet en Masse andre vigtige Forbedringer ud af det. Jeg skal ikke nævne disse Forbedringer, for i Kontinuation af det ærede Medlems Udtalelse om, at der kun blev født en Mus, fremhævede det ærede Medlem jo selv en Masse Omraader, hvor han maatte indrømme, at Forslaget medførte visse Forbedringer i Forhold til den Lov, vi har i Dag. Og saa sagde det ærede Medlem: Jeg er blevet gjort bekendt med, at Varulvene nede i Sønderjylland i betydelig Grad er rekruteret fra tidligere Faarhusfanger. Hvorfor dog gøre sig skyldig i en saadan Overdrivelse, og hvorfor dog sige noget, der har saa lidt med Virkeligheden at gøre som det, det ærede Medlem udtalte her? Hvorfor sige noget, som kun kan bidrage til at vække Mistillid? Det er slet ikke til at hitte Rede i, hvem der egentlig ønsker de Løsladelser, som her har fundet Sted i Sønderjylland — det ene Øjeblik er det det ene Parti, der ønsker dem, det andet Øjeblik et andet Parti, og det næste Øjeblik kritiserer de det begge. Men hvorfor sige dette og dermed vække Mistillid til de ca. 200 Løsladelser, som har fundet Sted, naar det ikke har noget med Virkeligheden at gøre, naar man siger, at „Varulvene i betydelig Grad er rekruteret fra tidligere Faarhusfanger“?

Jeg gjorde opmærksom paa i Folketinget — det var vist i Forgaars —, at det havde vist sig, at af disse Varulve, som er arresteret dernede, har to været arresteret forrige Sommer af Modstandsbevægelsen, men de blev løsladt i Juli Maaned, fordi der intet som helst Bevis var for, at de havde begaaet noget forkert; altsaa de maa ranges ud som ikke havende noget med det hele at gøre. Derefter var der to unge Mennesker tilbage, hvoraf den ene blev løsladt i December og den anden i Marts Maaned; det er de eneste to af de arresterede Varulve, som har været underkastet Varetægtsfængsel, og disse to er ganske unge Mennesker. Den ene var 17¼ Aar, da han meldte sig til den paagældende Gerning. De tilhører altsaa den Kategori af unge Sønderjyder, som man, saa vidt jeg forstaar, fra alle Partier har været enig om, at man enten skulde frafalde

Tiltale over for eller idømme meget milde Straffe. De blev løsladt netop i Kraft af dette, at man mente, der enten kunde blive Tale om Tiltalefrafald, eller at der i hvert Fald vilde blive Tale om saa mild en Straf, at den maatte anses for at gaa op mod den Tid, de havde siddet fængslet. Altsaa af samtlige arresterede Varulve er der kun to, der har været løsladt fra Varetægtsfængsel, og disse to har hørt til de helt unge. Naar dette er Tilfældet, synes jeg ikke, man skal lave Sensation og Uro ved at sige, at Varulvene i betydelig Grad er rekruteret fra tidligere Fanger fra Faarhuslejren.

Hvad angaar en hurtig Afslutning af Sagerne, mener jeg, at vi gør alt for at faa Sagerne fremmet saa hurtigt som muligt. Vi har netop i disse Dage haft Møde om det. Der vil til de Retskredse, hvor der endnu er en Del Sager tilbage, blive overflyttet yderligere Dommere fra de Retskredse, hvor man er færdig, saa at man formentlig nogle Maaneder hen paa Efteraaret kan vente at have de fleste mindre og mellemstore Sager afgjort. Hvor lang Tid der vil gaa med Afslutningen af de store Sager, kan jeg ikke sige nu, men man venter — som jeg ogsaa sagde forleden i Folketinget —, at Sehested-Sagen vil kunne gaa til Doms i Løbet af 5—6 Uger.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Lannung i, at denne Revision ikke skal føre til en Udvidelse af Kredsen af dem, der vil være at tiltale. Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at vi har netop i Dag i Ministeriet drøftet, om vi ikke skulde udsende baade Betænkning og Rigsdagsforhandling til Dommerne, for at disse kunde faa Lejlighed til at sætte sig ind deri. Jeg vil ikke give Udtryk for, at jeg tillægger det overdreven stor Betydning, for Dommerne har naturligvis først og fremmest at dømme efter Ordene, som de nu foreligger i det foreliggende Lovforslag. Men Forhandlingerne kan naturligvis i nogen Grad tjene til Vejledning, selv om jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rytter i, at det er Lovens Ord, der for Domstolene er det afgørende.

Hvad Krigsforbryderne angaar, kan jeg glæde det ærede Medlem Hr. Lannung med, at vi nu er saa godt som færdige med dette Lovforslag i Justitsministeriet, og jeg vil antage, at det i Løbet af en 14 Dages Tid vil blive forelagt for den høje Rigsdag.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Bjerre for de Oplysninger, han gav om Forholdene i Sønderjylland. Jeg havde tænkt at fremsætte lignende Oplysninger,